

Grau Enginyeria Matemàtica i Física FÍSICA DE FLUIDS

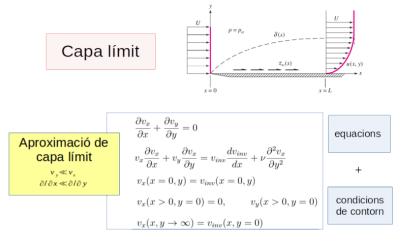
Tema 8: Flux de capa límit

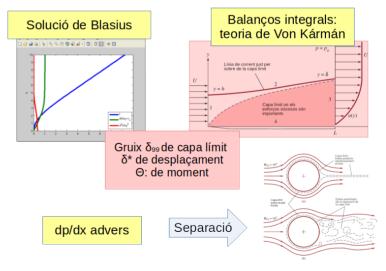
Clara Salueña

Objectius

- Comprendre el concepte de capa límit
- Obtenir les equacions de capa límit
- Obtenir la solució de Blasius de la capa límit laminar del flux sobre una placa plana
- Descriure els efectes del gradient de pressió i les condicions de separació de la capa límit
- Estudiar el balanç integral de quantitat de moviment i el gruix de la capa límit
- Resoldre numèricament amb ANSYS Fluent el flux sobre una placa plana i comparar-lo amb la solució de Blasius

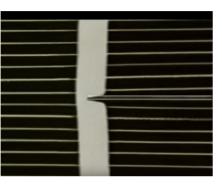

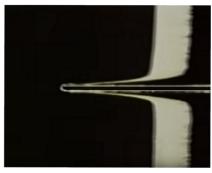

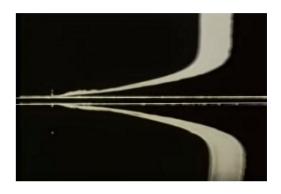

Flux de capa límit

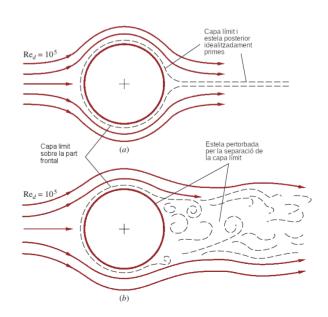

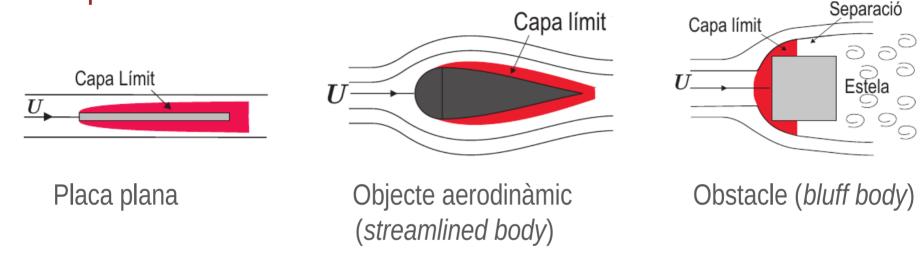
https://www.youtube.com/watch?v=H1LPHKmxeHI

- La capa límit és un concepte que serveix per resoldre analíticament les equacions del flux viscós
- Es deu a Ludwig Prandtl (1904)
- No "existeix" materialment, és un constructe matemàtic
- Dins de la capa límit, els efectes viscosos són importants, (Re no es "gran")
- Lluny d'ella, el flux es pot considerar com invíscid

Exemples

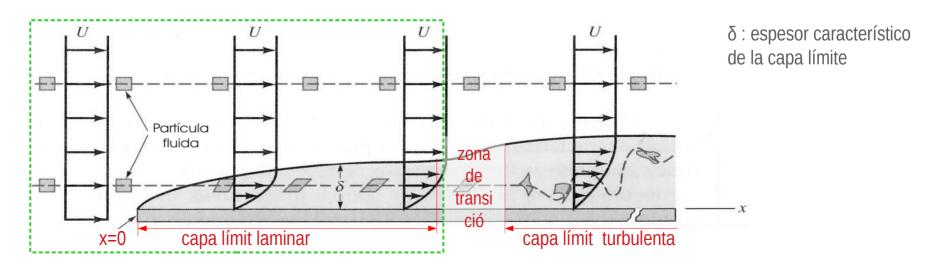

- Per a la placa plana prima paral·lela al flux, les l'inies de corrent tendeixen a ser paral·leles a la placa.
- Al voltant d'un objecte aerodinàmic, les línies de corrent es tanquen darrera del cos.
- Al voltant d'un obstacle en canvi, les línies de corrent no es poden tancar per darrere i es genera el que coneixem com estela

Desenvolupament de la capa límit sobre una placa plana

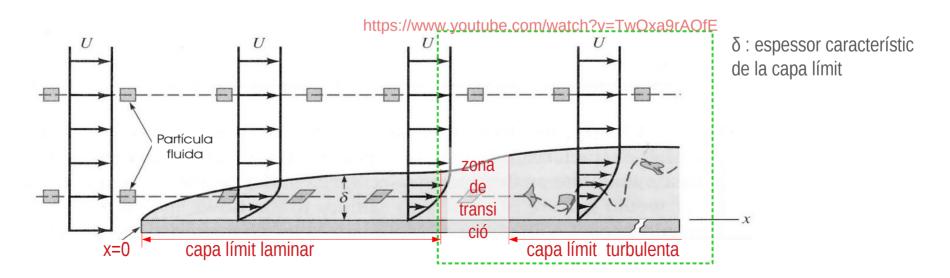
- La capa límit és la regió on els esforços de tall no són menyspreables
- En primer lloc es desenvolupa la capa límit laminar, on el flux és laminar i no hi ha barreja entre les diferents capes de fluid
- L'espessor de la capa límit δ augmenta amb x.
- Es defineix $Re = \frac{\rho Ux}{\mu}$, on x és el punt d'observació, comptat des de l'inici de la placa
- Re es funció de la posició x sobre la placa, i augmenta també amb x

Desenvolupament de la capa límit sobre una placa plana

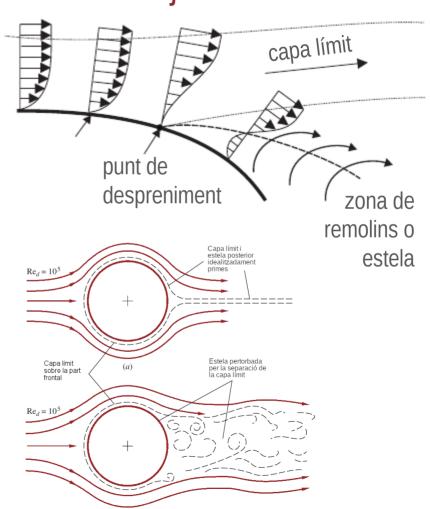
- Per a una placa plana prou llarga, per a qualsevol velocitat U, sempre existeix un punt on el règim es torna turbulent
- A la zona de transició cap al règim turbulent, hi ha un notori increment de l'espessor de la capa límit
- A la capa límit turbulenta les partícules estan sotmeses a deformacions en qualsevol direcció, i hi ha mescla o difusió entre les diferents capes del fluid
- I encara, a la zona propera a la placa les velocitats relatives entre el flux i la placa són petites, i es genera una zona on el flux és laminar: és la sub-capa laminar dintre de la capa límit turbulenta

Desenvolupament de la capa límit al voltant d'objectes corbats

- En cossos corbats les partícules fluides acceleren a la part anterior del cos, on les línies de corrent s'aproximen, fins el punto on la secció és màxima
- Passat aquest punt, el flux desaccelera, les línies de corrent s'han de tancar de nou darrera de l'objecte, i s'ha de recuperar la pressió
- Si la curvatura del cos es prou gran, i en funció de les condicions del flux, es pot generar un flux invers, en el fenomen que s'anomena despreniment de la capa límit
- Aleshores, darrera de l'objecte es genera una zona anomenada estela.

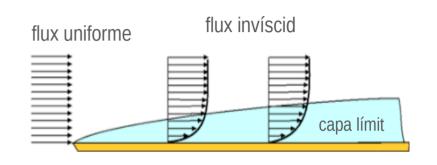
Aproximació de capa límit

 Equacions de Navier-Stokes per a flux incompressible estacionari

$$\nabla \cdot \vec{v} = 0$$
 viscositat cinemática, μ/ρ
 $\vec{v} \cdot \nabla \vec{v} = -\frac{\nabla p}{\rho} + \nabla \nabla^2 \vec{v}$

- Prescindim de la gravetat
- Amb les condicions de contorn:

$$\vec{v} = U \vec{i}$$
, per a qualsevol x, quan y $\rightarrow \infty$
 $\vec{v} = 0$, per a qualsevol x, si y = 0
 $\vec{v} = U \vec{i}$, per a qualsevol y, si x = 0

Problema de Blasius

En coordenades cartesianes...

$$\frac{\partial v_{x}}{\partial x} + \frac{\partial v_{y}}{\partial y} = 0$$

$$v_{x} \frac{\partial v_{x}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{x}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x} + v \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial x^{2}} + v \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial y^{2}}$$

$$v_{x} \frac{\partial v_{y}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{y}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial y} + v \frac{\partial^{2} v_{y}}{\partial x^{2}} + v \frac{\partial^{2} v_{y}}{\partial y^{2}}$$

Introduïm a les equacions

- L'escala de v: U
- L'escala de la pressió: ρU^2
- L'escala de longitud: L
- L'escala de la velocitat vertical v_{v} : α
- L'espessor característic de la capa límit, δ

adimensionalizant les variables

$$x^* = \frac{x}{L} \qquad y^* = \frac{y}{\delta}$$

$$\frac{\partial}{\partial x^*} = L \frac{\partial}{\partial x} \qquad \frac{\partial}{\partial y^*} = \delta \frac{\partial}{\partial y}$$

$$v_x^* = \frac{v_x}{U}$$
 $v_y^* = \frac{v_y}{\alpha}$

$$p *= \frac{p}{\rho U^2}$$

No hi ha cap longitud característica al problema. L denota la distància a la qual se situa el punt d'observació

...obtenim

$$\frac{\partial v_x}{\partial x} + \frac{\partial v_y}{\partial y} = 0 \qquad \qquad \frac{U}{L} \frac{\partial v_x^*}{\partial x^*} + \frac{\alpha}{\delta} \frac{\partial v_y^*}{\partial y^*} = 0 \qquad \qquad \frac{U}{L} \sim \frac{\alpha}{\delta}$$

- $\alpha \sim \frac{\delta}{L} U$ l'escala de la velocitat en la direcció perpendicular a la placa, α , es molt menor que U, si l'espessor de la capa límit δ es molt menor que la distància L d'observació, tot i que...
- encara no sabem quánt val δ!

Farem el mateix amb les altres dues equacions

Comencem amb l'equació per a v_{u}

$$v_{x} \frac{\partial v_{y}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{y}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial y} + v \frac{\partial^{2} v_{y}}{\partial x^{2}} + v \frac{\partial^{2} v_{y}}{\partial y^{2}}$$

$$x^* = \frac{x}{L} \qquad y^* = \frac{y}{\delta}$$

$$\frac{\partial}{\partial x^*} = L \frac{\partial}{\partial x} \qquad \frac{\partial}{\partial y^*} = \delta \frac{\partial}{\partial y}$$

$$v_x^* = \frac{v_x}{U} \qquad v_y^* = \frac{v_y}{\alpha} = \frac{v_y}{U \frac{\delta}{L}}$$

$$p^* = \frac{p}{\rho U^2}$$

Comencem amb l'equació per a v_i

$$v_{x} \frac{\partial v_{y}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{y}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial y} + v \frac{\partial^{2} v_{y}}{\partial x^{2}} + v \frac{\partial^{2} v_{y}}{\partial y^{2}}$$

$$x^* = \frac{x}{L} \qquad y^* = \frac{y}{\delta}$$

$$\frac{\partial}{\partial x^*} = L \frac{\partial}{\partial x} \qquad \frac{\partial}{\partial y^*} = \delta \frac{\partial}{\partial y}$$

$$v_x^* = \frac{v_x}{U} \qquad v_y^* = \frac{v_y}{\alpha} = \frac{v_y}{U \frac{\delta}{L}}$$

$$p^* = \frac{p}{\rho U^2}$$

$$O(U\frac{U\delta}{L}\frac{1}{L}) + O(\frac{\delta U}{L}\frac{\delta U}{L}\frac{1}{\delta}) = -\frac{1}{\rho}O(\frac{\rho U^2}{\delta}) + \nu O(\frac{U\delta}{L}\frac{1}{L^2}) + \nu O(\frac{U\delta}{L}\frac{1}{\delta^2})$$

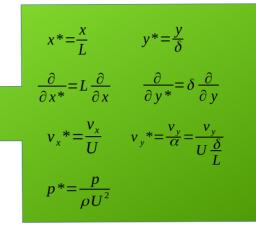

Comencem amb l'equació per a v_i

$$v_{x} \frac{\partial v_{y}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{y}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial y} + v \frac{\partial^{2} v_{y}}{\partial x^{2}} + v \frac{\partial^{2} v_{y}}{\partial y^{2}}$$

$$O(U\frac{U\delta}{L}\frac{1}{L}) + O(\frac{\delta U}{L}\frac{\delta U}{L}\frac{1}{\delta}) = -\frac{1}{\rho}O(\frac{\rho U^2}{\delta}) + \nu O(\frac{U\delta}{L}\frac{1}{L^2}) + \nu O(\frac{U\delta}{L}\frac{1}{\delta^2})$$

$$O(\frac{U^{2}\delta}{L^{2}}) + O(\frac{\delta U^{2}}{L^{2}}) = -O(\frac{U^{2}}{\delta}) + O(\frac{v}{UL} \frac{\delta U^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{v}{UL} \frac{U^{2}}{\delta})$$

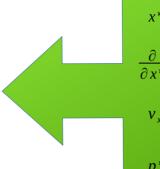

Comencem amb l'equació per a v_i

$$v_{x} \frac{\partial v_{y}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{y}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial y} + v \frac{\partial^{2} v_{y}}{\partial x^{2}} + v \frac{\partial^{2} v_{y}}{\partial y^{2}}$$

$$x^* = \frac{x}{L} \qquad y^* = \frac{y}{\delta}$$

$$\frac{\partial}{\partial x^*} = L \frac{\partial}{\partial x} \qquad \frac{\partial}{\partial y^*} = \delta \frac{\partial}{\partial y}$$

$$v_x^* = \frac{v_x}{U} \qquad v_y^* = \frac{v_y}{\alpha} = \frac{v_y}{U \frac{\delta}{L}}$$

$$p^* = \frac{p}{\rho U^2}$$

$$O(U\frac{U\delta}{L}\frac{1}{L}) + O(\frac{\delta U}{L}\frac{\delta U}{L}\frac{1}{\delta}) = -\frac{1}{\rho}O(\frac{\rho U^2}{\delta}) + \nu O(\frac{U\delta}{L}\frac{1}{L^2}) + \nu O(\frac{U\delta}{L}\frac{1}{\delta^2})$$

$$\left\{O\left(\frac{U^2\delta}{L^2}\right) + O\left(\frac{\delta U^2}{L^2}\right) = -O\left(\frac{U^2}{\delta}\right) + O\left(\frac{v}{UL}\right)\frac{\delta U^2}{L^2} + O\left(\frac{v}{UL}\right)\frac{U^2}{\delta}\right\} \times \frac{\delta}{U^2}$$

 $\frac{1}{Re}$ multipliquem per δ i dividim per U^2 ...

$$v_{x} \frac{\partial v_{y}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{y}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial y} + v \frac{\partial^{2} v_{y}}{\partial x^{2}} + v \frac{\partial^{2} v_{y}}{\partial y^{2}}$$

$$O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) = O(1) + O(\frac{1}{\text{Re}} \frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{1}{\text{Re}})$$

$$v_{x} \frac{\partial v_{y}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{y}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial y} + v \frac{\partial^{2} v_{y}}{\partial x^{2}} + v \frac{\partial^{2} v_{y}}{\partial y^{2}}$$

$$O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) = O(1) + O(\frac{1}{\text{Re}} \frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{1}{\text{Re}})$$

Els diferents termes contribueixen a ordres diferents a l'equació. S'aplica una tècnica anomenada balanç dominant

$$v_{x}\frac{\partial v_{y}}{\partial x} + v_{y}\frac{\partial v_{y}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho}\frac{\partial p}{\partial y} + v\frac{\partial^{2} v_{y}}{\partial x^{2}} + v\frac{\partial^{2} v_{y}}{\partial y^{2}}$$

$$O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) = O(1) + O(\frac{1}{Re}\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{1}{Re})$$

Els diferents termes contribueixen a ordres diferents a l'equació. S'aplica una tècnica anomenada balanç dominant

- Quins són els termes amb major importància relativa?
- Podem escriure una equació diferencial conservant només els termes més rellevants i resoldre-la a l'ordre més baix, de forma consistent amb tots els supòsits?
- Un cop resolt l'odre més baix, podrem utilitzar la solució que donen aquests termes per generar una equació per al terme de l'ordre següent (si interessa)
- i així successivament, per obtenir una expansió en el paràmetre de capa límit (aquí, 1/Re)

$$v_{x} \frac{\partial v_{y}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{y}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial y} + v \frac{\partial^{2} v_{y}}{\partial x^{2}} + v \frac{\partial^{2} v_{y}}{\partial y^{2}}$$

$$O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) = O(1) + O(\frac{1}{\text{Re}} \frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{1}{\text{Re}})$$

a "ordre 0 en 1/Re",
$$0 = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial y} \implies$$
 la pressió no depèn de y

Això implica que

- A la pressió, no hi ha cap influència de la placa (a ordre zero en 1/Re)
- La pressió és doncs, aproximadament la del camp llunyà
- Com a molt (en funció del camp llunyà), pot dependre de x

... i quant val?

Ja que $p_{inv} + \frac{1}{2}\rho U^2 = \text{Ctn}$ és la solució invíscida, \Rightarrow si U depèn de x, p també ho fará

Ara amb l'equació per a v_{x}

$$v_{x} \frac{\partial v_{x}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{x}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x} + v \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial x^{2}} + v \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial y^{2}}$$

$$O\left(\frac{U^2}{L}\right) + O\left(\frac{\delta U}{L} \frac{U}{\delta}\right) = -\frac{1}{\rho}O\left(\frac{\rho U^2}{L}\right) + O\left(\nu \frac{U}{L^2}\right) + O\left(\nu \frac{U}{\delta^2}\right)$$

Ara amb l'equació per a
$$v_x$$

$$v_x \frac{\partial v_x}{\partial x} + v_y \frac{\partial v_x}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x} + v \frac{\partial^2 v_x}{\partial x^2} + v \frac{\partial^2 v_x}{\partial y^2}$$

$$v_x \frac{\partial v_x}{\partial x} + v_y \frac{\partial v_x}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x} + v \frac{\partial^2 v_x}{\partial x^2} + v \frac{\partial^2 v_x}{\partial y^2}$$

$$v_x = \frac{v_x}{U} \quad v_y = \frac{v_y}{u} = \frac{v_y}{U}$$

$$v_y = \frac{v_y}{u} = \frac{v_y}{U}$$

$$v_y = \frac{v_y}{u} = \frac{v_y}{U}$$

$$v_y = \frac{v_y}{u} = \frac{v_y}{U}$$

Ara amb l'equació per a v_{z}

$$v_{x} \frac{\partial v_{x}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{x}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x} + v \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial x^{2}} + v \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial y^{2}}$$

Ara amb l'equació per a
$$v_x$$

$$v_x \frac{\partial v_x}{\partial x} + v_y \frac{\partial v_x}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x} + v \frac{\partial^2 v_x}{\partial x^2} + v \frac{\partial^2 v_x}{\partial y^2}$$

$$v_x \frac{\partial v_x}{\partial x} + O(\frac{\delta U}{L}) + O(\frac{\delta U}{L}) + O(\frac{\rho U^2}{L}) + O(\frac{U}{L^2}) + O(\frac{U}{L^2})$$

$$v_x = \frac{v_x}{L} \qquad v_x = \frac{v_x}{\delta}$$

$$v_x = \frac{v_x}{\delta} \qquad v_y = \frac{v_y}{\delta}$$

$$v_x = \frac{v_x}{U} \qquad v_y = \frac{v_y}{\delta}$$

$$v_x = \frac{v_y}{U} \qquad v_y = \frac{v_y}{\delta}$$

$$x^* = \frac{x}{L} \qquad y^* = \frac{y}{\delta}$$

$$\frac{\partial}{\partial x^*} = L \frac{\partial}{\partial x} \qquad \frac{\partial}{\partial y^*} = \delta \frac{\partial}{\partial y}$$

$$v_x^* = \frac{v_x}{U} \qquad v_y^* = \frac{v_y}{\alpha} = \frac{v_y}{U \frac{\delta}{L}}$$

$$p^* = \frac{p}{\rho U^2}$$

$$\left\{O\left(\frac{U^{2}}{L}\right) + O\left(\frac{U^{2}}{L}\right) = -O\left(\frac{U^{2}}{L}\right) + O\left(\frac{V}{UL}\frac{U^{2}}{L}\right) + O\left(\frac{V}{UL}\frac{U^{2}L}{\delta^{2}}\right)\right\} \times \frac{\delta^{2}}{LU^{2}}$$

$$\frac{1}{Re}$$

ens queda aleshores...

$$v_{x} \frac{\partial v_{x}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{x}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x} + v \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial x^{2}} + v \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial y^{2}}$$

$$O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) = O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{1}{Re} \frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{1}{Re})$$

I ara apliquem la tècnica del balanç dominant

Ens preguntem:

- Quins termes són importants a l'ordre més baix d'aproximació?
- Si eliminem el terme 1/Re en front dels termes δ^2/L^2 , ens queda una equació
- I si fem al contrari, ens queda una equació completament diferent
- Eliminar uns termes davant d'uns altres, en problemes de capa límit, dona Illoc a una casuística que cal discutir

$$v_{x} \frac{\partial v_{x}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{x}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x} + v \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial x^{2}} + v \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial y^{2}}$$

$$O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) = O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{1}{Re} \frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{1}{Re})$$

• $\delta^2/1^2 >> 1/Re$

• $\delta^2/L^2 << 1/Re$

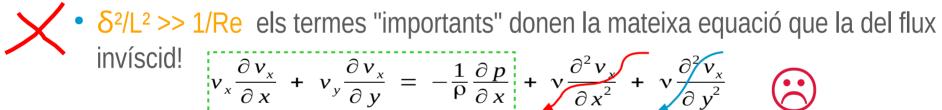
• $\delta^2/1^2 \sim 1/Re$

$$v_{x} \frac{\partial v_{x}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{x}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x} + v \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial x^{2}} + v \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial y^{2}}$$

$$O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) = O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{1}{Re} \frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{1}{Re})$$

$$v_{x} \frac{\partial v_{x}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{x}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial x^{2}} + v_{y} \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial y^{2}}$$

• δ²/Ι ² << 1/Re

• $\delta^2/1^2 \sim 1/Re$

$$v_{x} \frac{\partial v_{x}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{x}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x} + v \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial x^{2}} + v \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial y^{2}}$$

$$O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) = O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{1}{Re} \frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{1}{Re})$$

• $\delta^2/L^2 >> 1/Re$ els termes "importants" donen la mateixa equació que la del flux invíscial invíscial

invíscid!
$$v_x \frac{\partial v_x}{\partial x} + v_y \frac{\partial v_x}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x} + v_y \frac{\partial^2 v_y}{\partial x^2} + v_y \frac{\partial^2 v_x}{\partial y^2}$$

• $\delta^2/L^2 << 1/Re$ l'equació que queda és la que dona un perfil lineal, $v_x = ax + b$

$$v_{x} \frac{\partial v_{x}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{x}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial x^{2}} + v_{y} \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial y^{2}} \Rightarrow 0 = \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial y^{2}}$$

• $\delta^2/L^2 \sim 1/Re$

$$v_{x} \frac{\partial v_{x}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{x}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x} + v \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial x^{2}} + v \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial y^{2}}$$

$$O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) = O(\frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{1}{Re} \frac{\delta^{2}}{L^{2}}) + O(\frac{1}{Re})$$

• $\delta^2/L^2 >> 1/Re$ els termes "importants" donen la mateixa equació que la del flux invíscid! $v_x \frac{\partial v_x}{\partial x} + v_y \frac{\partial v_x}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x} + v_y \frac{\partial^2 v_x}{\partial x^2} + v_y \frac{\partial^2 v_x}{\partial y^2}$

$$v_{x} \frac{\partial v_{x}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{x}}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x} + v \frac{\partial^{2} v_{y}}{\partial x^{2}} + v \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial y^{2}}$$

• $\delta^2/L^2 << 1/Re$ l'equació que queda és la que dona un perfil lineal, $v_x = ax + b$

$$v_x \frac{\partial v_x}{\partial x} + v_y \frac{\partial v_x}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x} + v_y \frac{\partial^2 v_x}{\partial x^2} + v_y \frac{\partial^2 v_x}{\partial y^2} \Rightarrow 0 = \frac{\partial^2 v_x}{\partial y^2}$$
• $\delta^2/L^2 \sim 1/Re$ havent descartat les altres opcions, és l'únic supòsit possible

Espessor δ i equacions de Prandtl de la capa límit

$$\delta^2/L^2 \sim 1/\text{Re}$$
 $\Rightarrow \frac{\delta}{L} \sim \frac{1}{\sqrt{\text{Re}}}$

- Si bé hem acabat per concloure que tots els termes excepte el d'ordre $\delta^2/(L^2{\rm Re})$ contribueixen igualment a l'equació per a v_x (i encara no hem resolt res) hem obtingut:
- l'espessor de la capa límit en funció de Re
- Les equacions de la capa límit per a una placa plana

$$\frac{\partial v_{x}}{\partial x} + \frac{\partial v_{y}}{\partial y} = 0$$

$$v_{x}(x=0,y) = U$$

$$v_{x}(x,y \to \infty) = U$$

$$v_{x}(x,y \to \infty) = U$$

$$v_{x}(x,y \to \infty) = 0$$

$$v_{x}(x,y \to \infty) = 0$$

$$v_{x}(x,y \to \infty) = 0$$

$$v_{y}(x,y=0) = 0$$

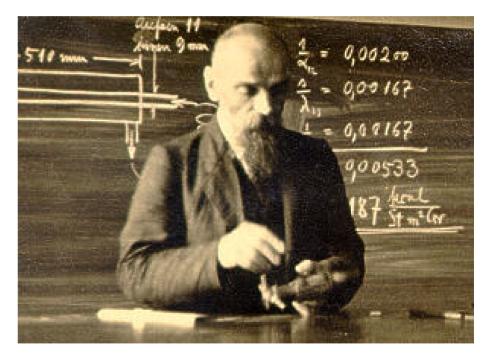
$$v_{y}(x,y=0) = 0$$

on $p \sim p_{inv}$, que satisfà $p_{inv} + \frac{1}{2}\rho U^2 = \text{Cte}$ és a dir, si U és constant $\frac{\partial p_{inv}}{\partial x} = 0$

Ludwig Prandtl

Heinrich Blasius

Solució de Blasius

$$\frac{\partial v_{x}}{\partial x} + \frac{\partial v_{y}}{\partial y} = 0$$

$$v_{x} \frac{\partial v_{x}}{\partial x} + v_{y} \frac{\partial v_{x}}{\partial y} = v \frac{\partial^{2} v_{x}}{\partial y^{2}}$$

$$v_x(x=0,y)=U$$

$$v_x(x,y\to\infty)=U$$

$$v_x(x,y=0)=0$$

$$v_y(x,y=0)=0$$

funció de corrent
$$f$$
:
$$v_x = \frac{\partial f}{\partial y} \qquad v_y = -\frac{\partial f}{\partial x}$$

- Observem que és un problema pla estacionari, i podem per tant treballar amb la funció de corrent, ψ (que per raons històriques anomenarem f.
- Mitjançant un canvi de variable enginyós, **Blasius (1908)** va convertir el sistema d'EDPs en un problema d'una sola EDO per a f
- Aquesta via passa per trobar una variable de similaritat, $\eta = \frac{y}{\sqrt{x v/U}}$ (veure les notes)
- En aquesta variable, l'equació que satisfà f és: $f''' + \frac{1}{2} f'' f = 0$
- Amb les condicions de contorn: $f'(\eta \rightarrow \infty)=1$ $f'(\eta=0)=0$ $f(\eta=0)=0$

$$f^{\prime\prime\prime} + \frac{1}{2}f^{\prime\prime}f = 0 \qquad \begin{array}{c} f^{\prime}(\eta \rightarrow \infty) = 1 \\ f^{\prime}(\eta = 0) = 0 \\ f(\eta = 0) = 0 \end{array} \right\}$$

- L'equació de Blasius es una EDO no lineal que no té solució analítica tancada
- Però es pot resoldre numèricament, i obtenir els resultats més rellevants
- A l'escript de MATLAB de la pàgina següent, utilitzem l'integrador de MATLAB byp4c per a EDOs amb condicions de contorn, i representem 1) la funció de corrent f, 2) la derivada primera, $f'(v_x/U)$ i 3) la derivada segona, f'' (que es relaciona amb l'esforç de tall, $\partial v_x/\partial y$
- Obenim el perfil de velocitats numèric i podem calcular a més a més: 1) l'esforç sobre la paret, 2) el $drag(C_D)$, i 3) definir δ_{qq} , un espessor per a la capa límit


```
xinf=input('Introdueix un valor operatiu per a inf:\n');
solinit = bvpinit(linspace(0,xinf,10),[1 0 0]);
sol = bvp4c(@fun,@bcres,solinit);
x=linspace(0, xinf);
y = deval(sol, x);
vx=y(2,:); %la 2a component de la solució és f' (=vx/U)
plot(y,x), ylabel('\eta')
legend('f','df/d\eta=v_x/U','d^2f/d\eta^2','Location','SouthEast')
x99=interp1(vx, x, 0.99);
fprintf('monitor x99=%f\n', x99)
function deriv = fun(x,y)
               % y1'=y2
% y2'=y3
deriv = [y(2);
        y(3);
        -0.5*y(3)*y(1); % y3'=-y3*y1/2
end
function residuals = bcres(ya,yb)
residuals = [ya(1);
              ya(2);
              yb(2)-1];
end
```

Física de fluids 3er GEMIF


```
xinf=input('Introduix un valor operatiu
                                                              Figures - Figure 1
solinit = bvpinit(linspace(0,xinf,10),[1 File Edit View Insert Tools Debug Desktop Window
                                                                                    X 5 K
sol = bvp4c(@fun,@bcres,solinit);
                                            🖺 🗃 🔒 🔪 🍳 🤏 🕎 🐿 🖳 🗸 - 🗔 📗 🗉 🗆 📖
                                                                               x=linspace(0,xinf);
                                             Figure 1 ×
y = deval(sol, x);
vx=y(2,:); %la 2a component de la soluc
plot(y,x), ylabel('\eta')
                                                9
legend('f','df/d\eta=v_x/U','d^2f/d\eta^
x99=interp1(vx, x, 0.99);
fprintf('monitor x99=%f\n', x99)
function deriv = fun(x,y)
deriv = [y(2);
                              % y1'=y2
                  % y2'=y3
         y(3);
        -0.5*y(3)*y(1); % y3'=-y3*y1
                                                3
end
                                                2
function residuals = bcres(ya,yb)
                                                                               df/dη=v_/U
                                                                               d^2f/dn^2
residuals = [ya(1);
               ya(2);
                                                              1.5
                                                                      2.5
                                                                               3.5
                                                     0.5
               yb(2)-1];
end
```


Definim C_D , δ_{99}

- ullet δ_{α} és el valor de y per al qual la velocitat és el 99% de la del camp llunyà
- Es correspon amb el valor $\eta_{99} \approx 5$ de la variable de similaritat, al gràfic de f'

$$5 = \frac{\delta_{99}}{\sqrt{x\nu/U}}$$

• si definim $\operatorname{Re}_{x} \equiv xU/\nu$, \rightarrow

$$\frac{\delta_{99}}{x} = \frac{5}{\sqrt{\text{Re}_x}}$$

sabíem que: $\frac{\delta}{L} \sim \frac{1}{\sqrt{Re}}$

Però ara a més a més tenim una mesura operativa de $\frac{\delta_{99}}{x} = \frac{5}{\sqrt{\text{Re}_{\text{m}}}}$ una mesura operativa de l'espessor δ de la capa límit!

A partir de f "(0), Blasius també va calcular el coeficient d'arrossegament, C

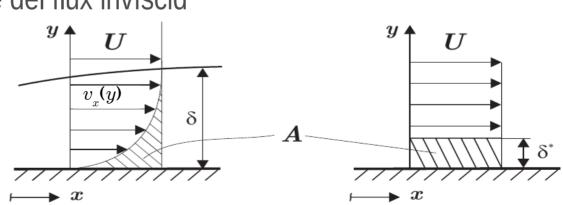
$$C_D = \frac{\frac{1}{L} \int_0^L \mu \left(\frac{\partial v_x}{\partial y}\right)_{y=0} dx}{\frac{1}{2} \rho U^2} = \frac{1,328}{\sqrt{\text{Re}}}$$
 Re es refereix ara a

la longitud total de la placa, L

Teoria de Von Kármán de la capa límit (1921)

- Von Kármán va fer estimacions molt útils sense ni tan sols integrar les equacions de la capa límit laminar, només amb els balanços integrals de matèria i moment
- Per definir la capa límit, va considerar que un gradient de velocitats en la regió propera a l'objecte té com a conseqüència una reducció tant del cabal màssic com de la quantitat de moviment –respecte del flux invíscid
- Es poden definir:
 - i. espessor de desplaçament
 - ii. espessor de moment

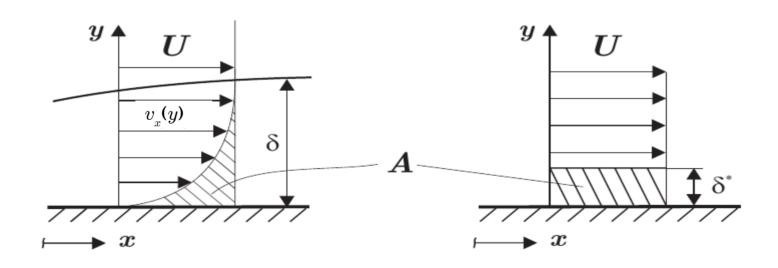

i) Espessor de desplaçament δ^*

$$U \delta^* = \int_0^\delta (U - v_x) dy \Rightarrow$$

$$\delta * = \int_0^{\delta} \left(1 - \frac{v_x}{U} \right) dy$$

δ*: «distància a la que hauríem de desplaçar la placa en un flux invíscid que donés el mateix cabal que dona el flux viscós»

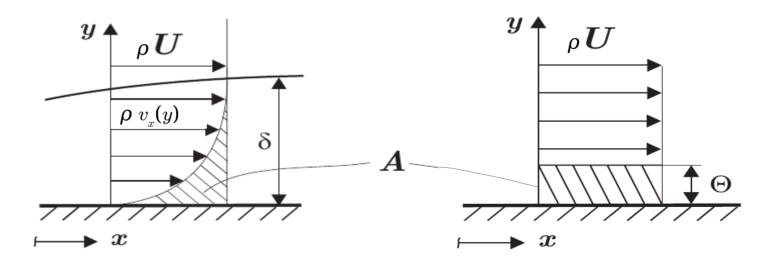

ii) Espessor de quantitat de moviment

$$\rho U^{2}\Theta = \int_{0}^{\delta} v_{x} \rho(U - v_{x}) dy \Rightarrow \Theta^{*} = \int_{0}^{\delta} \frac{v_{x}}{U} \left(1 - \frac{v_{x}}{U}\right) dy$$

⊕*: «distància a la que hauríem de desplaçar la placa en un flux invíscid que donés el mateix flux de moment que el flux viscós»

Resultats i comparació: Von Kármán (1921) vs Blasius (1908)

- Sense integrar les equacions de la capa límit, Von Kármán no podia fer ús del perfil v_{x} ni de l'espessor δ_{99} .
- Va fer una estimació de v_x basada en un perfil parabòlic, $v_x(y) = U\left(\frac{2y}{\delta} \frac{y^2}{s^2}\right)$
- I va calcular $\delta * \approx \frac{\delta}{3}$ $\Theta \approx \frac{2 \delta}{15}$ $\frac{\delta}{x} \approx \frac{5.5}{\sqrt{\text{Re}}}$
- mentres que amb la solució de Blasius s'obtenen

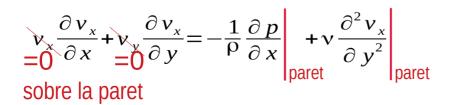
$$\delta^* = 0.344 \,\delta \qquad \qquad \frac{\delta_{99}}{x} = \frac{5}{\sqrt{\text{Re}}}$$

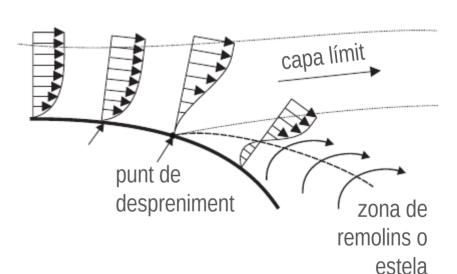
 El sorprenent acord que mostra la teoria de Von Kármán amb la de Blasius només significa que $v_{\scriptscriptstyle x}$ no està massa lluny d'un perfil parabòlic...

Separació de la capa límit

- Es produeix quan hi ha un gradient de pressió advers (positiu) aigües avall, per exemple sobre les parets en una expansió, o en travessar un obstacle
- No es produeix en zones on el gradient és negatiu o nul
- Per què?

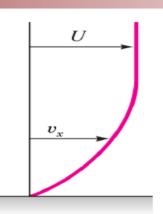

$$\frac{\partial p}{\partial x} = \mu \frac{\partial^2 v_x}{\partial y^2} \quad \text{sobre}$$
 la paret

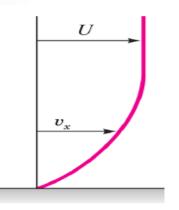
$$\frac{\partial p}{\partial x} < 0 \Rightarrow \frac{\partial^2 v_x}{\partial y^2} < 0$$

gradient de pressió
favorable

$$\frac{\partial p}{\partial x} = 0 \Rightarrow \frac{\partial^2 v_x}{\partial y^2} = 0$$

gradient de pressió nul (camp U uniforme)

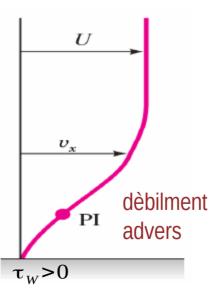

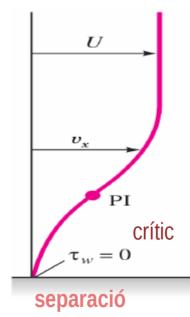
$$\frac{\partial p}{\partial x} > 0 \Rightarrow \frac{\partial^2 v_x}{\partial y^2} > 0$$

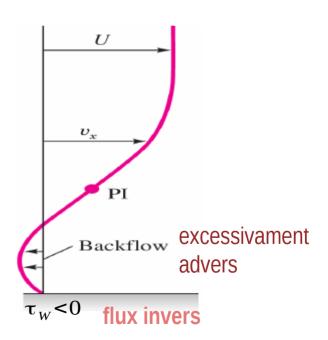
gradient de pressió
advers

$$\mu \left. \frac{\partial v_x}{\partial y} \right|_{pared} = \tau_W$$

PI: punt d'inflexió

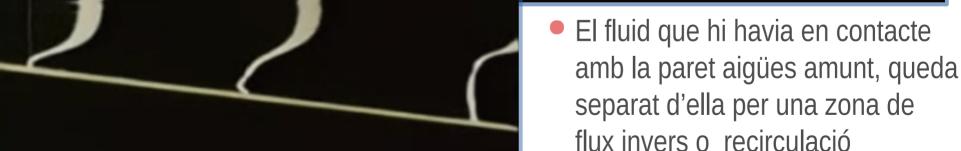

Exemple

 En aquesta expansió, el gradient de pressió és prou advers i es produeix la separació de la capa límit

Fi de la presentació